

معرفی مدل انتخاب پروژه های عمرانی با استفاده از رویکرد تصمیم گیری چند معیاره و برنامه ریزی آرمانی

صفر قاضی^۱ fazli@ikiu.ac.ir

سید سینا مدنی^۲ sina_madani4@yahoo.com

واژگان کلیدی: تصمیم گیری چند معیاره، وابستگی درونی، دلفی فازی، قرآیند تحلیل شبکه ای، برنامه ریزی آرمانی صفر و یک

چکیده:

الویت بندی و انتخاب پروژه^۳ جهت پروژه های عمرانی، در واقع به معنی لویت بندی تعدادی پروژه و تخصیص منابع سازمان فقط در بین آن پروژه ها می باشد تا بواسطه این انتخاب و تخصیص، سود سازمان حداکثر گردد. در انتخاب بهترین ترکیب پروژه برای سازمان عوامل مختلفی دخیل هستند که می توان به ریسک پروژه، اهداف شرکت، در دسترس بودن منابع و ... اشاره نمود. بطور کلی می توان گفت انتخاب پروژه برای پروژه های ساخت از جمله مسائل تصمیم گیری چند معیاره^۴ می باشد. در این مقاله محقق یک متدولوژی را معرفی می کند که رابطه میان معیارها و گزینه ها را با استفاده از قرآیند تحلیل شبکه ای^۵ و برنامه ریزی آرمانی^۶ در نظر می گیرد. برای رسیدن به یک رویکرد سیستماتیک جهت در نظر گرفتن الویتها و نسبتها در معیارهای چندگانه، پیشنهاد می شود که قرآیند تحلیل شبکه ای قبل از برنامه ریزی آرمانی بکار رود.

در نهایت در انتخاب پروژه، باید وابستگی درونی^۷ میان معیارها و گزینه ها را در نظر گرفت و این امر بدلیل لحاظ کردن روابطی است که در دنیای واقعی وجود دارد. با بکارگیری این مدل معرفی شده می توان مسائلی که دارای معیارهای چندگانه، وابستگی درونی میان معیارها و گزینه ها و امکان سنجی منابع هستند را حل کرد.

مقدمه:

مدیران ارشد در سراسر دنیا بطور پیوسته با مسائلی از این قبیل مواجه اند که چگونه مناسبترین پروژه ها را از بین پروژه های مختلف در دست بررسی، انتخاب کنند و چگونه از علوم و دانش های موجود جهت پیش بینی شکست یا عدم شکست پروژه های تحت بررسی استفاده کنند و یا به عبارتی بهتر، پروژه های تحت بررسی خود را چگونه انتخاب کنند تا مانع از سوء مصرف منابع گردند [پیلای و همکاران^۸ ۲۰۰۳]. بطور

^۱ استاد یار دانشگاه بین المللی امام خمینی

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت صنعتی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)

^۳ Project Selection

^۴ Multi Criteria Decision Making

^۵ Analytical Network Process

^۶ Goal Programing

^۷ Interdependency

^۸ Pillai et al